

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Fideiussoribus. Consilium CCCLXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

Paul. Parisius conf. 48. D. Petrus Hispanus vol. 1. Nie-
ron. Graus conf. 126. In hac causa Francini. 11. vol.

1. * decisione Rotæ Romanæ comprobata
Rota decis. 1. De deposito alias est 860. Penes Titum in
antiq. adversatur defensionem Matthæi Vellechier
Rei; qua adversus actionem Iacobi Minon ex
fidejussoriâ causa agentem, contendit se libera-
tum ab obligatione fidejussoria; quâ ex sub-
scriptione obstrictus fuit pro Melchior Balde;
ex eo, quod obligationi principalis debitoris,
solutionis dies inserta per Iacobum, accepto
interfusio medij temporis, fuerit ad duo se-
mestria prolongata * Multis enim & elegan-
tibus rationibus deducit Iason, in d. l. 1. in
fine, prorogationem seu prolongationem termi-
ni, qui non finiendâ obligationis causâ, ut est
qui ad diem adicitur, l. Obligationum serè De
oblig. & act. sed faciendâ solutionis apponitur,
non tollere obligationem fideiussoris: quasi
nihil intersit, tacendo creditor patiatum lon-
gum tempus post præfixum solutioni terminum
lati; quo casu nemo dubitat fideiussorem adhuc
teneri, etiam si facultatibus labatur debitor
principalis; an expresse per pactum proroget.

Cæterum quia pro parte Matthæi allegatur
consuetudo inter mercatores obtinens, quod
prorogatio huiusmodi infcio vel invito fideiuf-
fore facta, vim novationis ac liberationis ha-
beat; rectè excipere dicendus est Matthæus:
consuetudo enim lege communi seu scripta potior
est, l. De quibus De legib. quoties rationabilis
& iusta est, l. 2. C. Quia sit longa consuet. pro-

4 ut hæc rationem habet. * Quasi scilicet tem-
poris ad faciendam solutionem adiectio, quam-
vis respectu debitoris principalis, ad finiendam
obligationem nihil faciat; quia causa obliga-
tionis in eo perpetua est, & tempore non finitur,
d. l. Obligationum serè §. placet: respectu tamen
fideiussoris eò omnino tendat, quasi temporis
adiectio admonitionem iniiciat, ut tum reus
principalis excutiat, & cessante creditore
periculum futuri temporis ad eum pertineat;
quemadmodum ex novo iure, in Auth. De fidei-
uss. & mand. coll. 1. pertinere putant plerique, Gloss.
Bart. & Alber. in l. Si fideiussor creditori De fideiuss.
denuntiatione ex parte fideiussoris creditori, ut
debitorem, si adhuc solvendo est, excutiat, facta;

5 t ita ut cum pacto expresse, etiam secundum
terminos Iuris communis, conveniri possit, ut
fideiussor non teneatur, si ultra terminum præ-
scriptum ei prorogatio à creditore fiat, l. ult. &
ibi Bart. Bald. & alij C. De fideiuss. Preses in loco à
pacto ad legem, consuetudine quoque mercato-
rum id induci possit. * Cujus consuetudinis

6 usum non impedit constitutio Caroli Quinti Im-
peratoris peractorem replicando obiecta, de anno
1541. Octobr. ult. nam qui illa, cum sit specia-
lis, huc applicari possit non video: loquitur enim
de speciali casu quo debitor, in solum suum
creditori debitoris sui nomen dat; ut scilicet
debitor per acceptationem creditoris non libe-
retur, nisi ex nomine in solum dato, solu-
tionem verè consequatur; ad evitandas scilicet
fraudes eorum, qui nomina mala ignorantibus
id creditoribus in solum dant: quibus alio-

Conf. Wamef. Tom. II,

qui solum videri posset, propter acceptatio-
nem, quæ approbationem quandam continere
videtur: in nomine autem cesso aut vendito,
sufficit debitorem verè debere, etiam si solvendo
non sit, l. Si nomen de heret. vel act. vend. Qua-
re dictâ consuetudine attentâ, circumscriptâ
Doctorum ex rationibus Iuris communis reso-
lutione, existimo præfatum Matthæum rectè
excepisse; ideoque pecuniam, quam provisiona-
liter solvit, ei restituendam esse.

De Fideiussoribus.

S V M M A R I U M.

Fideiussori an proffit dilatio principali debitori
concessa.

1. Fideiussori non prodest dilatio debitori principali con-
cessa.
2. 4. Fideiussori quandoque prodest dilatio debitori con-
cessa.
3. Defensor necessarius ex suo iure potest suum prin-
cipalem iuvare. *
5. Dilationi à maiore parte creditorum concessa, reli-
qui creditores acquiescere debent.
6. Fideiussor etiam si ut principalis promiserit non amit-
tit exceptionem ordinis.

CONSILIVM CCCLXI.

Q V A M V I S primo aspectu videri posset,
quod exceptio moratoriæ præscriptio-
nis seu dilationis annalis, vel quinquen-
nalis non detur fideiussori, ex bene-
ficio dilationis per Reum principalem impe-
trato; quia eo fine accipiuntur fideiussores, ut
in casum insolventiæ, vel dilationis Rei prin-
cipalis promptè & expedite exactio fieri possit
in persona fideiussoris, l. Sententia c. De fideiuss.

† ideoque ex traditione Cyni doceat Baldus, I.
in l. Quoties nu. 5. C. De precib. Imp. offer. quod
beneficium dilationis principali Reo conces-
sum, non proffit ejus fideiussori; quod cer-
tius videri posset eo casu, quo quis intercedit
non solum tamquam fideiussor, verum etiam
ut reus principalis: * tamen admittunt om-
2 nes, Cynus, Bald. Salicet. in d. l. Quoties, quod
per obliquum saltem, commodum huiusmodi
dilationis proffit etiam fideiussori, & ei perinde
per illud ut Reo principali succurri possit; si
scilicet Reus creditoris petitioni se opponat, &
velut procurator in rem suam ex sua persona
defensionem fideiussoris suscipiat, & sic oppo-
nat dilationis beneficium: * ut generaliter ne-
cessarius defensor alterius, illum iuvare potest
3 ex proprio suo iure, l. Idemque §. generaliter D.
Mandati. † Quod alioqui Reo principali inuti-
le esset propter actionem, quæ fideiussori ac-
4 quireretur, simulatque per creditorem coactus
esset solvere, l. Sipro eâ & ibi Gloss. C. Mandati,
l. Lucius D. eod. Bald. in l. Tam mandatori C. De non
nam. pec.

Duplici itaque via in proposito casu succur-
ri potest Reo, & illius fideiussori; videlicet vel
per viam dictæ oppositionis, cum fideiussor
per creditorem conventus erit, vel per evoca-
tionem creditoris ad Cancellariam Brabantæ
tamquam

tamquam contraventorem impetratarum literarum dilationis, si in illis aliqua mentio sit fidejussorum; juxta practicam, quam tradit Petrus Rebuffus, in tract. de literis dilator. art. 1. Gloss. 1. n. 42. ad constit. reg. tom. 2. Quibus addi potest tertia via impetrationis aliarum literarum contra creditorem, etiam in casu, quo in literis impetrata dilationis nulla facta est mentio fidejussoris; quasi scilicet executionem fidejussorem contraveniat prioribus literis.

- 5 Non obstante, quod proponatur creditorem non consensisse cum alijs creditoribus in petita & obtentam dilationem; quia sequi debet id, quod maior pars creditorum tam ex personis quam ex summis admisit, l. ult. C. Qui bonis ced. poss. * Non obstante quoque
6 quod se principalem debitorem constituerit; quia semper manet intercessor, cum nihil ad eum perveniat: ideoque alia juris beneficia, & inter alia, exceptionem ordinis non amittit, Guido Papa decif. 570. Et quoad propositum, perinde militat in eo, ut in simplici fidejussore ratio superius deducta; cur non debeat executi pendente dilationis beneficio: quia attentati speciem habet, l. si pars C. de dilationib. & debitori si non directo, saltem per obliquum beneficium dilationis vel aufert, vel turbat.

De Solutionibus.

S V M M A R I V M.

Solutio fiduciaria seu provisionalis.

1. Sequestratio non faciliè decernenda.
2. 5. Statuta concedentia paratam executionem Instrumentis publicis iuri communi adversantur.
3. 12. Clerici & scholares statuti laicorum non tenentur.
4. Statuta loci ubi iudicium agitur servanda in ijs, quae ad ordinationem iudicij spectant.
6. Nantizatio respicit modum procedendi, non decisionem causae.
7. Intellectus l. unicae C. De prohib. seq. pecun.
8. Confessio pro iudicato habetur.
9. 14. Confessio cautionis quando profit ad condemnationem.
10. Instrumenta guarantee non merentur executionem, nisi constet de veritate debiti.
11. { Exceptio non numerata pecunia an locum habeat inter mercatores.
Edictum Caesareum de nantizationibus promptè faciendum.
13. Maritus qui tenetur ex debitis uxoris mercatoris, non tenetur, si uxor extra mercatorem debita contraxerit.
14. Satisfacere non debet possessor immobilium.

16. Iniuria est, indebitè exigere cautionem.
17. Arresta personarum a iure exorbitant.

CONSILIVM CCCLXII.

N VLLVM tergiversandi, differendi iudicij, aut ludicandi studium continent, quae pro parte Domicelli Francisci de Ayala Rei, contra diversas incidentes in hanc litem petitiones Jacobi Chavarry Actoris proponuntur. Nam principio quod Franciscus contendit Actorem non posse in limine iudicij ante contestationem, exceptionumque pro ipsius parte proponendarum discussionem, imò sententiae diffinitivae pronuntiationem, petere & obtinere fiduciariam (ut appellant) debiti possessionem seu condemnationem, hoc est, nantizationem provisionalem, iuri & aequitati consentaneum est.

Nam juris communis constitutione cautum est, l. unica C. De prohib. sequest. pecunia, ut sequestrationis (quam vulgò nantizationem vocant) necessitas conquelescat, quoties ex quolibet contractu pecunia postuletur, * Oportet enim debitorem primum convinci, & sic ad solutionem pulsari: ita ut leges municipales seu iura concedentia paratam executionem instrumentis publicis, iuri communi repugnare dicantur, Angel. in l. Ant. Prator §. si index de re iudic. Bald. in l. Vbi adhuc C. De iure dot. & in l. 1. de excep. rei iud. etiam si iuramentum debitoris instrumento sit insertum, Socin. consil. 120. Cum praesenti nu. 11. vol. 1. Cum itaque in hac alma Universitate Lovaniensi iure communi scripto utamur, neque in ea ullum extet statutum de urgendo debitorem ad solutionem ante condemnationem diffinitivam: ex statuto Opidi Antwerpensis, aut aliqua alia exorbitante constitutione seu ordinatione, ab eo recedi non debet.

* non tantum ex eo, quod statutis laicorum generaliter non teneantur clerici, DD. in l. Canon. 3. hos populos C. De sum. Trinit. & fide Cathol. quibus studiosi, & in privilegiata Universitate studentes exequantur, DD. in Auth. Habita C. Nefilius pro patre &c. † sed ex eo potissimum, quod quamvis in his, quae respiciunt decisionem iudiciorum, sequamur statuta loci, ubi contractus initus est, in respicientibus tamen ordinationem & praeparationem iudiciorum, inspicienda sit conditio fori seu iudicij, in quo litigatur, non unde est Actor, aut ubi contractus initus est, Bald. in d. l. Canctos populos. † Et in specie tradunt Baldus, in l. 1. nu. 5. C. Ne filius pro patre, & Castrensis, in l. Arbitrarium. 9. de eo quod certo loco, & in l. A Divo Pio §. 1. nu. 4. de re iud. quod instrumenta confecta eo loco, quo ex statuto vel consuetudine paratam habent executionem, si ex ijs agatur in loco, quo nullum huiusmodi statutum vel consuetudo extat, non habeant paratam executionem, sed more iudiciorum illius loci ex illis procedi debeat.

Quod autem provisionalis condemnatio seu nantizatio, non decisionem, sed ordinem causae